

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΣΟΦΟΛΟΓΙΑ ΕΞ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΡΙΘ. 198. — 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

- Εν Ἀθήναις 99, 10
- » ταῖς ἐπαρχίαις » 12
- » τῇ ἀλλοδαπῇ » 20

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησίαι καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὀπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ὑπερ ἀποπερατώσεως τοῦ μνημείου τοῦ Βύρωνος, τοῦ ἀνεγειρομένου ἐπιμελείας τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, ἡ ἐν Σύρῳ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ εἰσέπραξεν εἰς δραχμὰς 665.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2210. Ἔστιαι. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 21 Σεπτεμβρίου 1880. Ἀριθ. 247 (195). Λεπτά 20. Ἀθήναι, γραφεῖο τῆς «Ἐστίας». ὁδὸς Σαβάνου, ἀρ. 6, 4^ο, σελ. 16. Περιεχόμενα: Στραγίς τῆς κοινότητος Ἄνω Σύρου ἐν ἔτει 1771. — Ἄνω οἰκογενεῖς. (Μυθιστορία Ε. Μαλλοῦ, βραβεύεται παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Ραγκαδάς). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιτάφης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaslon Tissandier. Μετάφρασις Ἐλίτης Σ. Σούτσου). — Ἐν φιλίᾳ. — Σταφυλοθεραπεία. — Νοσηροσύνη φωνῆς. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2211. Ὁ Κρόνος, ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1881. Ἐκδίδεται τῇ ἐπιμελείᾳ συνερπασίας ὁμωνύμων λογίων καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ὑπομνησίου ὑπὸ Νικολάου καὶ Περικλέους Ρομποῦ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Σ. Ἰγνατιάδου, 1880. 12^ο, σελ. 159.

2212. Ἐμπροσθεὶς ὁδηγὸς ὑπὸ Ι. Πατωβίδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880, ἐκ 35 τυπογραφικῶν φύλλων. Τιμῆται ἡμισεῖς ὀθωμανικῆς λίρας.

2213. Ἐπιτροπὴ τῶν παραλλήλων βίων τοῦ Πλουτάρχου διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρὸς ἀνάγνωσιν ὑπὸ Ἀντωνίου Βλάση. Ἐκδοσις πρώτη, μετὰ εἰκονογραφιών. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλασῷ, 1880, ἀρ. 1 50.

2214. Αἱ κατασχέσεις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ κ. T. de Sechelles. Μετάφρασις ἀνωμόμου φοιτητοῦ τῆς νομικῆς, 1880, φυλ. εἰς 12^ο.

2215. Λόγος ἀρχιεπισκόπου τοῖς ἀκριβῶς εὐσεβῶν προαιρουμένοις, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ ἱερωνύμου ἱερομονάχου, ἱεροκήρυκος. 1880, φυλ. εἰς 8^ο.

2216. Συλλογὸς ἡ Ἀνατολή. Κανονισμὸς τοῦ ἐν Σμύρῃ ἑλληνικοῦ Συλλόγου ἡ Ἀνατολή. Ἐν Σμύρῃ, τύποις Ν. Δαμιανοῦ, 1880. 8^ο, σελ. 16.

2217. Κανονισμὸς τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις δημορῶν, μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ὑπὸ Θεμ. Κτενῆ. Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἱ. Καπνισάκη. Ἐν Σμύρῃ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ι. Καπνισάκη, 1880, 8^ο, σελ. 24.

2218. Οἱ βασιλεῖς ἐν ἐξορίᾳ. μυθιστορία. Ἀλφόνσου Δουδέ, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Δ. Βάρλα. Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Πάσχαρη, 1880, ἀρ. ν. 3.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπερσάθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ σύστασις ἐκκλησιαστικοῦ περιοδικοῦ ἅπασι τῆς ἑβδομάδος ἐκδομένου ὑπὸ τῶν τίτλων «Ἀλήθεια». Ἐναρκίαι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ γενήσεται τὴν 1 προσεχούσῃ Ὀκτωβρίου. Ἔργον δὲ τοῦ περιοδικοῦ ἔσται τὸ δημοσιεῖν:

Βιθσεις περὶ τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῶν ἄλλων πατριαρχικῶν καὶ μητροπολιτικῶν ὁρώνων ὡς καὶ τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων αυτοεσάμων Ἐκκλησιῶν.
Ἐπίσημα καὶ ἄλλα ἔγγραφα, σχεδόν ἔχοντα πρὸς τὰ πράγματα τοῦ γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Στατιστικὰς γνώσεις περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ ἐκπαίδευσως, περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐν τῷ Κράτει ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Βιθσεις περὶ τῶν διοικητικῶν πραγμάτων καὶ τῆς πορείας τῶν ἐτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Πραγματεῖαι διαφόρων, ἀφορὰ κύρια περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ ἄλλων παντοῖαν ὕλην σύμφωνον πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν σκοπὸν, ὃν ἀνέλαβε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐν λόγω σύγγραμμα.

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐκ Λεσδαίας περὶ τῶν ὑπὸ τὸν λέοντα τῆς Χαϊρωναίας εὐρεθέντων νεκρῶν, γράφει ἡ «Ὁρα», ἀποσπόμεν τὰ ἑξῆς:

«Μέχρι τοῦδε ἠρευνήθησαν νεκροὶ 220, ὁπολεπόντα δὲ ἀνερευνητοὶ περὶ τοὺς 40. Μεταῦ τῶν ἠρευνηθέντων νεκρῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν καὶ ἐνεστῶσαν ἑβδομάδα εὐρεθήσαν δύο ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς λόγγας σιδηρᾶς ἐμπειρηγίας ὁ εἰς τούτων ἔφερε τὴν λόγγην ἐμπειρηγίαν εἰς τὸ στήθος διὰ τῆς δεξιᾶς κλειδοῦ, ὁ δ' ἕτερος ἔφερε δύο λόγγας ἐμπειρηγίας ἐντὸς τῆς λεκανῆς, τὴν μὲν διελθούσαν διὰ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ καὶ δεξιῷ ἀνωμόνῳ ὀστοῦ καὶ καθήκουσαν μέχρι τοῦ ἱεροῦ ὀστέου, τὴν δὲ διὰ τῆς κοιλίας καὶ καθήκουσαν μέχρι τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῆς ἡδίκης συμφύσεως. Ἐξ σκελετῶν τῶν νεκρῶν, σώαι κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἴσταν καὶ περίεργοι διὰ τὰ κατὰγματα τῶν ὀστέων καὶ τὴν βίαιαν θέσιν καθ' ἣν ἀπέπεσαν ἔνεκα τῶν τραυματίων, εἰσι προπερρασασμένοι ἵνα ἐξαχθῶσι τῆς θέσεώς τῶν διὰ γῶφου καὶ μετακομισθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον, ἔνθα ἔσονται ἐκ τῶν περιεργότερων καὶ σεβαστοτέρων θεαμάτων αὐτοῦ.»

Τὴν 7 Σεπτεμβρίου (ν. ἔ.) ἐγένετο ἐν Τουρίῳ ἡ ἐπίσημος ἐναρκίαι τῶν ἐργασιῶν τοῦ διεθνικοῦ Συνεδρίου, αὐτιμος σκοπὸς εἶναι ἡ ἔρευνα καὶ συζητήσις τῶν διαφορῶν ζητημάτων τῆς Ἰγυεινῆς. Πρῶτον ἀντικείμενον εἰς ὃ ἐνηκοληθῆ τὸ Συνέδριον ὑπῆρξε τὸ περὶ ὕγιεινῆς τῶν σχολείων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν.

Ἡ ἐν Λονδίῳ ὀρισταμένη ἐξαφία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐταιρία πρὸς διατήρησιν τῶν ἀρχαίων μνημείων» ἀπεφάσισε τὴν συγκρότησιν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς διαρκοῦς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἁγίου Μάρκου», ἥτις σκοπὸν προτίθει νὰ προστατεύσῃ τὴν διάσημον ἐκκλησίαν κατὰ πάσης ἀνακαινίσεως ἐλαττωματικῆς καὶ παραβλαπτέουσι τὸ ἀρχικὸν αγίον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἥτις ἔχει ἔδραν τὸ Λονδίον εἶναι διεθνῆς, καὶ πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη θὰ ἀντιπροσωπεύονται ἐν αὐτῇ. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὄρισητὸ ἀρχιτέκτων κ. Λύσανθρος Καυταντζόγλου.

Γερμανὸς τις σοφὸς, ὃ ἐν Wiesbaden διδάσκει Victor, ἐκδίδει προσεχῶς περιοδικόν, ἀποβλέπον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μεταρρυθμίσειν τῆς ὀρθογραφίας τῶν γλωσσῶν. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, φέρων τίτλον «Zeitschrift für Orthographie», θὰ ἔχη χαρακτηριστὰ διεθνῆ καὶ θὰ συντάσσεται εἰς πολλὰς γλώσσας. Τὸ πρῶτον φύλλον θέλει περιεχεῖ διατριβὴν τοῦ καθηγητοῦ Sayce ἐπιγραφομένην «Διατὶ ζητούμεν μεταρρυθμίσειν τοῦ ἀλφαβήτου.»

ἕτερον δημοσίευσμα εἰς τὸν αὐτὸν ἀποβλέπον σκοπὸν ἐξεδόθη πρό τινος ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Spelling Reformer».

JOSEF SARTORI

Καὶ αὐτὸς θρηνοῦμεν φίλον ἀγαπητὸν, ὅτις ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῶραν ἐκείνην, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπανεκάμφεν, οὐδὲ εἶδῃσιν ἀπέστειλεν ἡμῖν ποτὲ.

Ὁ Ἰωσήφ Σαρτώρης ἐγεννήθη ἐν Μονάχῳ τὴν 30 Ἰουνίου 1809 καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς τὴν 3/15 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. Διεκπεραιώσας μετὰ πλείυσις ἐπιτυχῆς τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς του, τὰς μὲν θεωρητικὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τὰς δὲ πρακτικὰς ἐν τῷ Βασιλικῷ Φαρμακείῳ τοῦ Μονάχου, διωρίθη ἀλλοτρίως φαρμακοποιὸς τοῦ νέου βασιλείως τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τοῦ ὁποῦο ἦλθε τῷ 1833 εἰς Ναύπλιον. Ὅτε ἡ πρωτεύουσα μετεφέρθη τῷ 1835 εἰς Ἀθήνας, ἦλθε καὶ ὁ Σαρτώρης ἐναυθῖα, καὶ ἔμεινεν εἰς τὴν αὐτὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τοῦ 1862, ὅτε ἀνεχώρησεν, ὀλίγον μετὰ τὸν βασιλεῖα Ὀθῶνα, οἰκογενειακῶς εἰς Μόναχον, ὅπου ἔμεινεν ἕκτοτε. Οἱ νῦν ἀρχαιότεροι φαρμακοποιοὶ

της Ελλάδος πάντες, πολλοί δὲ τῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐνθουσιάζονται μετ' εὐγνωμοσύνης τὸν διδάσκοντα αὐτοὺς Σαρτώρη, διότι τὸ Βασιλικὸν Φαρμακεῖον, διευθυνομένον ὑπὸ τοῦ ἀρχιφαρμακοποιοῦ κ. Λάνδερερ, ὑπῆρχε καὶ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατὰ τὴν διὰ τὴν πρακτικὴν ἐκμάθησιν τῆς φαρμακοποιίας. Ὁ Σαρτώρης συνειργάσθη ἐπιμελῶς καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς πρώτης «Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας», συγγράμματος ἀφελικωτάτου καὶ εἰς χρῆσιν μέχρι τῆς σήμερον. Ἀλλὰ ὁ Σαρτώρης δὲν ἦτο μόνον φαρμακοποιὸς ἐπιστήμων ἦτο ἐν γένει ἀνὴρ πολυμαθῆς, ἰδίως δὲ φυτολόγος ἀριστος καὶ πολλὰ τῷ χρεωσθεῖ ἡ Βοτανικῇ ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνῶσιν τῆς ἑλληνικῆς Κλωρίδος. Ἀκάματος καὶ ἀγαπῶν τὴν Βοτανικὴν μέχρι πάθους, ὁ Σαρτώρης, ἀμέσως ἄμα ἐφθασεν εἰς Ἑλλάδα καὶ καθύσων ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπίτερεπεν, ἤρχισε ποιῶν βοτανικὰς ἐκδρομὰς ἐν Ἀργολίδι, καὶ συχνάκις δὲ καὶ πολυήμερους εἰς τὰ ὄρη τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἑβόειαν κτλ. Τῷ 1834 συνώδευσεν τοὺς διασημῶς ἐκ Βερολίνου φυσιοδίφας Link καὶ Leop. von Buch εἰς τὴν Παρνασσίδα καὶ Ἀττικὴν ἀπὸ δὲ τοῦ 1840 εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ συνοδεύσῃ συχνὰ τοὺς βασιλεῖς Ὁθωνα καὶ Ἀμαλίαν εἰς τὰς εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους περιουσίας αὐτῶν. Οὕτως ἤδυνάτο νὰ ἐπισκεφθῇ πολλὰ μέρη μερακρυσμένα καὶ ἄλλως ἀπρόσιτα, καὶ νὰ συλλέξῃ σπάνια καὶ πολλὰκις ἐν τῇ ἐπιστῇ ἀγνωστα ἔτι εἶδη φυτῶν. Ἀνταποκρινόμενος κατ' ἀρχὰς μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ, τῶν ἐν Μονάχῳ διασημῶν καθηγητῶν τῆς Βοτανικῆς Martius καὶ Zuccarini, ἔγεινεν ὁ Σαρτώρης μετὰ ταῦτα (ἀπὸ τοῦ 1844) τακτικῶς ἀνταποκριτὴς τοῦ κ. Boissier, τοῦ ἰδίως περὶ τὰ φυτὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς ἐνασχολουμένου καὶ τοῦ ἀρίστα πάντων μεταξὺ τῶν σημερινῶν γνωρίζοντος αὐτὰ βοτανικοῦ. Ἀναγνωρίσας τὸν μέγαν ζῆλον τοῦ Σαρτώρη καὶ τὰς σπουδαίας αἰς παρέσχεν αὐτῷ συμβολὰς διὰ τὸ γιγαντιαίου του σύγγραμμα «Flora Orientalis» ὁ Boissier ἀφιέρωσεν ἰδίαν παράγραφον εἰς αὐτὸν ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ τοῦ βιβλίου συγγράμματος.¹

Ἀπὸ τοῦ 1844 ἐγένωρικα τὸν Σαρτώρη, ὅστις μέχρι τοῦ 1862 ἦτο ἀχώριστος συνεργάτης μου εἰς τὰς βοτανικὰς μελέτας, πιστὸς δὲ σύντροφος εἰς ἀπείρους ἐν Ἀττικῇ ἐκδρομὰς. Ὅσα εἶδη φυτῶν ἀνεγνωρίσαμεν ὡς ἔτι ἀγνωστα ἐν τῇ ἐπιστῇ, περιεγράψαμεν ἀπὸ κοινού, καὶ αἱ περιγραφαὶ κατεχωρίσθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συγγράμματα τοῦ Boissier.² Τὰ φυτὰ διαφόρων Κυκλάδων νήσων, ὡς τῆς Ἀνδρου, Τήνου, Μυκόνου καὶ Θήρας, ἔγεινεν γνωστὰ σχεδὸν μόνον διὰ τῶν βοτανικῶν ἐρευνῶν, αἷς ἐποίησεν ὁ Σαρτώρης, ἐπισκεπτόμενος καὶ διαμείνων κατὰ καιροὺς ἐν αὐταῖς.

Ἐν Μονάχῳ ὁ Σαρτώρης, μὴ δυνάμενος νὰ μὲν ἄεργος καὶ ἐν τῇ προσδυτικῇ ἡλικίᾳ, κατεγίνετο εἰς σύνταξιν μεγάλου λεξικοῦ τῶν κοινῶν ὀνομασιῶν τῶν φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔργον ἀφελικωτάτου, ὅπερ δυστυχῶς, εἰ καὶ σχεδὸν ἔτοιμον πρὸς δημοσίευσιν, δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ.

Τὸ ὄνομα τοῦ Σαρτώρη ἐδόθη πρὸς τιμὴν του εἰς νέον γένος φυτῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Ψυχανθῶν (Sartoria Boiss. et Heldr.), εὐρεθὲν ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸ ὄρος Ταύρου τῷ 1845. Ἐκτὸς τούτου πολλὰ εἶδη φυτῶν τῆς ἑλληνικῆς Κλωρίδος φέρουσι τ' ὄνομά του.

Ὁ Σαρτώρης ἦτο ἀγαθὸς ὄφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, εὐφρέστατος καὶ εὐθυμώτατος τὸν χαρακτῆρα, καὶ λίαν εὐαίσθητος καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ μάλα φιλόπολος. Ὑπερηγάπα τὴν Ἑλλάδα³, καὶ τὴν ἐνθουσιάζοντα πάντοτε ἐν Βαυαρίᾳ καὶ ὠνεϊρέυετο τὴν ποτὲ ἐπάνοδον εἰς αὐτήν, διότι τὴν ἐν Μονάχῳ διαμονὴν του ὡς ἐξορίαν σχεδὸν ἔθεώρει, ἀφοῦ εἶχε διανύσει 30 ὀλόκληρα ἔτη εὐτυχῶς ἐν Ἑλλάδι.

¹ Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14/26 Σεπτεμβρίου 1880.

Θ. ΔΕ ΧΕΛΔΡΑΪΧ.

1) Ἑλληνικὴ Φαρμακοποιία. Κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν συνταχθεῖσα παρὰ Ἰω. Βούρου, Ε. Λάνδερερ καὶ Ἰωσήφ Σαρτώρη. Ἐν Ἀθήναις. 1837 (Βασ. τυπογραφεῖον). Τῷ 1868 ἐξεδόθη δευτέρα ἐκδοσις, τύποις Ἀντωνιάδου.

2) Boissier, Flora Orientalis, vol. I, σελ. XIV ὑπὸ «Matériaux utilisés pour la Flore d'Orient. Grèce».

3) Ἰδίως εἰς Boissier, Diagnoses plantarum Orientalium novarum etc. Series II, Fasc. 1-6. 1854-1859.

4) Εἰς ἐπιστολὴν μου πρὸς ἐμὲ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1880 ἔγραψε τάδε ἑλληνιστί: «Εἰς τῆς πολλὰ καὶ χρόνους πολλούς! Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ἀλλὰ τοὺς Τούρκους—αἱ τοὺς πάρη ὁ διάβολος».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[18 Σεπτεμβρίου (Πέμπτη) 1880]

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἀφικνοῦνται εἰς Ἀθήνας αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἀνεκάλεσεν ἅπαντας τοὺς ἐν ἀπειρορίστῳ ἀδείᾳ διατελοῦντας ναύτας. — Ἐσχηματίσθη καὶ τὸ δέκατον ὄργανον τῆς ἔδρας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἡλικίας. — Ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν στρατιωτικῶν ἤρξατο ἀπὸ πινυῶν ἡμερῶν ἐργασία ἀφορώσα τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐφεδρῶν τοῦ στρατοῦ. Πρὸς τοῦτο συντάσσουσι καταλόγους, περιλαμβάνοντας πάντας τοὺς ὑπηρετήσαντας ἀπὸ τοῦ 1867 καὶ ἐντεύθεν, συμπεριλαμβανομένους καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐκτὸς τῶν ὑπερβάτων τὸ τεσσαρακοντὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη μετὰ δραστηριότητος προσδιόχουσα περατοῦται ἐνὸς ὀλίγων ἡμερῶν. — Ἡ κυβέρνησις ἐκτὸς τῶν παραγγελλθεισῶν 40,000 χειμεριῶν στρατιωτικῶν ἐνδυσμασίων παρήγγειλε τηλεγραφικῶς καὶ ἄλλας 20,000 τοιαύτας. — Πληροφοροῦμεθα, λέγει ἡ «Ἔσρα», ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διεμαρτυρήθη πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις κατὰ τῆς κατὰ τῶν τουργικῶν ἀρχῶν ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας ἐνεργουμένης ἐπὶ δημοπρασίας πωλήσεως κτημάτων τοῦ Κράτους, ἐν οἷς καὶ κτήματα μὴ ἐπιδεκτικὰ ἰδιωτικῆς κτήσεως. Ἡ διαμαρτυρία αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὰ κτήματα τὰ κείμενα ἐν ταῖς παρὰ τῆς συνόδου τοῦ Βερολίνου τῇ Ἑλλάδι ἐπιδικασθεῖσαις χώραις, καὶ ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐν ταῖς ἐν λόγῳ χώραις πρόκειται νὰ ρυθμισθῇ διὰ συμβάσεως μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατάληψιν αὐτῶν, ἡ κυβέρνησις ἐδήλωσεν, ὅτι θεωρεῖ ἀκόρους τὰς ἐνεργουμένας ἀγοροπωλησίας τοιούτων κτημάτων. — Ἐξεδόθη Β. διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποῦοῦ γίνονται δεκτοὶ μὲ τὸν βαθμὸν ὄφ' ὃν ὑπηρετήσαν οἱ θέλοντες νὰ καταταγῶσιν εἰς τὸν στρατὸν πρῶτον ὑπαξιωματικοί. — Ὁ κεραιώνομος κατασκευαστὴς τηλεδύλων Κρόουπ ἀπέστειλεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς πλήρη συλλογὴν τῶν ἐκ τῶν καταστημάτων αὐτοῦ δημοσιευθέντων ἔργων, καὶ ὑπὲρ τὰς διακοσίας εἰκόνας φωτογραφικὰς τῶν διαφόρων τηλεδύλων του. Πλὴν δὲ τούτων ἀπέστειλε δῶρον πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ δαῖμά τι τῶν τηλεδύλων του, ὅπερ θέλει τεθῆ ἐν καταλλήλῳ μέρει τοῦ Βουλευτηρίου. — Ἐκ Πρωμῆς ἀπεστάλησαν καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, παρὰ τῶν διαφόρων ὑπουργείων τῆς Ἑλλάδος δωρηθέντα, δημοσιεύματα αὐτῶν, ἀναφερόμενα εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν στατιστικὴν. Εἰς ταῦτα προσετέθησαν καὶ τεύχη συμπληροῦντα προηγουμένως ἀποστολῶν. Εἰσὶ δὲ ἐν ὅλῳ διακόσια πενήκοντα τεύχη, ὧν πολλὰ πλήρη πινάκων. — Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ κομίσαν ἐπὶ παραλαβὴν τῆς Κυβερνήσεως 1200 τόνους γαιανθράκων. — Ἐκομίσθησαν χθὲς 260 ἴπποι τοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἐν Ἀγγερῖᾳ ἀγορασθέντων. — Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀπέβησεν ἐν Κορινθίᾳ ὁ Χρῆστος Σ. Ἀντωνόπουλος, ἀνὴρ χρηστός καὶ φιλόπατρις, διατελέσας ἀνώτερος λειτουργὸς τῆς Θέμιδος καὶ βουλευτῆς, τῶς δὲ σύμβουλος παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ. Ἐἶχε σύζυγον τὴν πρωτότοκον θυγατέρα τοῦ κλεινοῦ ἤρωος Μάρκου Βότσαρη. — Ἐφαίρετο τιμῆς ἔτυχεν ἡ Ἑλλάς καὶ ἐν τῇ διεθνεί συνόδῳ τῶν ὀφθαλμολόγων, τῇ συγκροτηθείσῃ ἐσχάτως ἐν Μεδιολάνοις. Εἰς τὴν προεδρουσάντων τῆς συνόδου ἦν ὁ κ. Ἄνδρ. Ἀναγνωστάκης, καθηγητῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. — Ἡ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία τοῦ κ. Π. Γουδῆ, θέλουσα νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀκτοπλοίας τῆς παρήγγειλεν ἐν Ἀγγλίᾳ τρίτον ἀτμόπλοιον, ὅπερ θέλει ἐκτελεῖ τοὺς πλόας τῆς Ἐπτανήσου, τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου μέχρι Λοῦτρακίου. — Ἡ ἐταιρία τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου κατασκευάζει ἐν Φαλήρῳ νέον μέγα ξενοδοχεῖον. — Ἡ ἐν Φαλήρῳ ἀτμομηχανὴ τοῦ κ. Ν. Δαμασκηνοῦ ἐπισκευασθεῖσα ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ρ. Βασιλειάδου ἐνεργεῖ ἤδη καλῶς διοχετεύουσα εἰς τὰς δεξαμενὰς τῶν λουτρῶν κανονικῶς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. — Τὸ πρόπλασμα τοῦ φαιμνήστου Βαρδάκη, τὸ κολοσσάιον τοῦτο νεώτερον ἔργον τοῦ κ. Δρόση, ἐχύθη ἤδη ἐν γύφῳ καὶ εἶνε ἐκτελεζόμενον εἰς τὸ ἐργομυσεῖόν του. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἐξεδόκεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς καλοῦνται τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα ἵνα προσώσιν ἀπὸ τοῦδε μετὰ πάσης σπουδῆς εἰς τὴν σύνταξιν διαταγῶν πορείας διὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τῶν ὑπηρετησάντων ἐπὶ τρίμηνον ἢ πλεῖστον χρόνον, ἀνηκόντων δὲ εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ.